GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḑI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior. România şi străinătate: Pe anŭ 36 fr., pe şése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ: la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE: O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 59. Joi 14 (26) Martie 1885.

Braşovŭ, 13 (25) Martie 1885.

Telegrafulŭ ne transmite aḑi două scirĭ importante, carĭ ne anunţă nisce victorii parlamentare raportate una de guvernulŭ din Peşta şi alta de guvernulŭ din Viena.

In Peşta magnaţii se sfătuescŭ tocmai acum asupra proiectului de reformă a camerei lorŭ, pe care maioritatea l'a şi primitŭ de basă a desbaterei speciale, cu modificările aduse de cunoscuta comisiune de trei. Ni se anunţă că 234 magnaţĭ au votatŭ pentru proiectŭ şi numai 81 în contra lui. Acésta disproporţiune este o dovadă mai multŭ că cestiunea reformei camerei magnaţilorŭ este judecată de marea maioritate ca o cestiune de esistenţă pentru maghiarismŭ şi ca o garanţiă a supremaţiei elementului maghiarŭ.

Camera magnaţilorŭ aşa cum a fostŭ ea până acum compusă nu puté sĕ ofere o garanţiă sigură pentru egemonia maghiară, căcĭ factorii ce-o alcătuiau erau o putere aprópe incomensurabilă şi, precum s'a doveditŭ cu ocasiunea discusiunei privitóre la proiectulŭ de lege pentru căsătoriile mixte, care a fostŭ de doue orĭ respinsŭ, guvernulŭ unguresců nu era niciodată pe deplinŭ sigurŭ, că ceea ce a clăditŭ în unire cu camera deputaţilorŭ nu se va resturnă într'o bună diminéţă de cătră magnaţii capricioşĭ.

Acum, după proiectulŭ actualŭ de reorganisare, se va reduce în modŭ însemnatŭ numĕrulŭ membrilorŭ camerei magnaţilorŭ prin întroducerea censului şi prin aceea că aristocraţii din Austria îşĭ vorŭ perde indigenatulŭ unguresců. De altă parte, guvernulŭ va avé dreptulŭ sĕ numéscă a treia parte din membri acestei camere, ca membri pe viaţă. Tóte au de scopŭ a întărí şi asigurá posiţiunea regimului maghiarŭ faţă cu magnaţii.

Victoria ce a raportat'o cabinetulŭ Tisza în şedinţa de erĭ a camerei magnaţilorŭ a raportat'o numai apelândŭ la marile interese ale supremaţiei maghiare.

Intêmplarea a voitŭ ca şi în Viena sĕ se desbată în aceeaşĭ ḑi unŭ importantŭ proiectŭ în camera deputaţilorŭ, privitorŭ la convenţiunea ce a încheiat'o statulŭ cu societatea drumurilorŭ ferate de nordŭ. Afacerea acestorŭ drumurĭ de ferŭ, se'nţelege, nu póte fi pusă în paralelă cu cestiunea reorganisării unui corpŭ representativŭ. Dar într'o privinţă putemŭ se asemănămŭ votulŭ celorŭ din Viena cu a celorŭ din Peşta. Şi într'o parte şi într'alta ar fi fostŭ ameninţată posiţiunea guvernelorŭ actuale, la casŭ când n'ar fi pututŭ reeşí cu proiectele lorŭ respective.

Pentru ca sĕ nu sufere cabinetulŭ Taaffe unŭ desastru, ce ar fi pututŭ deveni fatalŭ pentru elŭ, s'au grupatŭ în giurulŭ lui tóte partidele slave şi cele mai puţinŭ pronunţate. Asemenea a fostŭ sprijinitŭ ministeriulŭ Tisza chiar de cătră cei ce nu sunt de principiele lui pentru ca sĕ nu cadă cu proiectulŭ sĕu de reformă.

Aicĭ s'a împlinitŭ o dorinţă a maghiarismului asupritorŭ, dincolo a raportatŭ unŭ succesŭ slavismulŭ, care vrea sĕ-şĭ recucerésca totŭ terêmulŭ perdutŭ în Austria.

Este caracteristicŭ pentru actuala situaţiune interióră a monarchiei habsburgice acésta întêlnire a evenimentelorŭ. „Slavii şi Maghiarii, — ḑise nu de multŭ prof. Dr. Wattenbach într'unŭ discursŭ, ce l'a ţinutŭ în Dresda cu ocasiunea adunărei generale a Schulverein-ului germanŭ — carĭ au durmitŭ multă vreme s'au deşteptatŭ acum deodată la nouă viaţă, la nouĕ stăruinţe şi năsuinţe pentru progresŭ şi cultură.“

In adevĕrŭ róta sorţii a scosŭ pe Maghiarĭ, pe Polonĭ, pe Cehĭ şi pe Croaţĭ de-asupra. Cei ce se află aḑi dedesuptŭ suntŭ Germanii, Rutenii Galiţiei şi în partea de dincóce a monarchiei Românii cu celelalte naţionalităţĭ nemaghiare.

Energia, cu care se lucréză în Ungaria la opera maghiarisărei, în acelaşĭ timpŭ, pe când în Austria sunt îmbrăţoşaţĭ şi favorisaţĭ Cehii, Polonii şi Slovenii, te-ar face se credĭ unŭ momentŭ, că cei dela cârma împĕrăţiei şi-au modificatŭ planulŭ dela 1867 şi că acum voiescŭ sĕ creeze unŭ dualismŭ slavo-maghiarŭ.

Dar slavismulŭ şi maghiarismulŭ sunt două estreme, cari nu potŭ prosperá nicĭdecum unulŭ lângă altulŭ şi de aceea o asemenea combinaţiune ar avé şi mai puţine şanse de reeşire ca dualismulŭ germano-maghiarŭ.

Róta sorţii nu stă pe locŭ şi nu se scie care va mai ajunge cu timpulŭ de-asupra şi care dedesuptŭ.

CRONICA POLITICĂ.

In 22 Martie st. n. pela 3 óre după amédĭ se puse fundamentulŭ în Roma la monumentulŭ naţionalŭ pentru regele Victorŭ Emanuelŭ. La acésta festivitate naţională luă parte Regele şi Regina Italiei, prinţii regalĭ, ducesa de Genua, fostulŭ Chedivŭ, toţĭ miniştri, corpulŭ diplomaticŭ, deputaţiunile parlamentului şi ale municipalităţii, precum şi o sută de óspeţĭ invitaţĭ. Ministrulŭ-preşedinte Depretis ţinŭ cuvêntarea festivă, care fù primită cu aplause vii, după aceea Regele puse pétra fundamentală. Documentulŭ care s'a băgatŭ în pétra fundamentală fù subscrisŭ şi de cătră ambasadorii puterilorŭ, care sunt representate la curtea italiană.

*

Din Olanda se scrie dela 22 Martie n., că proiectulŭ pentru reformarea constituţiunii nu intenţionéză nicĭ o modificare în cestiunea învĕţămentului. Cu privire la succesiunea pe tronŭ se propune ca din lipsa de moştenitorĭ bărbătescĭ şi femeiescĭ, coróna sĕ vină la princesa din casa Oraniei, care e mai aprópe prin ântéia nascere şi prin véḑă de regele ultimŭ în linia descendenţii dela regele Wilhelm I. Pentru de a esercita dreptulŭ de alegere pretindŭ proectele o chiriă de celŭ puţinŭ de 50 fl. Maximulŭ pentru fiecare comună se va stabili printr'o lege. Mai încolo o lege va regula tótă sistema electorală şi se va păstra numai scrutinulŭ arondismentelorŭ. Camera a doua se va mări cu 14, ér cea dintéiu cu 11 membri. Alegerile generale pentru cameră se facŭ totŭ la patru anĭ. Serviciulŭ militarŭ este obligatorŭ şi se va regula printr'o lege. Miliţiile, când va cere necesitatea, se vorŭ trimite fără de voia lorŭ în colonii.

*

In scurtŭ timpŭ se va aşterne consiliulu imperialŭ rusescŭ, de cătră o comisiune în fruntea căreia stă principele Donducov Corsacov, guvernatorulŭ civilŭ alŭ Caucasului, unŭ proiectŭ relativŭ la obligămentulŭ generalŭ pentru serviciulŭ militarŭ în Caucasŭ, spre a fi discutatŭ. Până acuma poporaţiunile Caucasului au fostŭ scutite de serviciulŭ militarŭ. După proiectulŭ celŭ nou tóte poporaţiunile vorŭ fi obligate a face servicii militare, atâtŭ creştinii, câtŭ şi Mohamedanii. Din recrutele din Caucasŭ se vorŭ forma pedestrime şi călăreţĭ. Mahomedanii se vorŭ pune la pedeştrime, éră creştinii la călărime. Anii de serviciu vorŭ dura trei anĭ. Oficerii se vorŭ luá o parte dintre Ruşĭ, altă parte dintre pămêntenĭ. Consiliulŭ militarŭ a şi aprobatŭ acestŭ proiectŭ.

*

»Daily Chronicle« primesce dela corespondentulŭ sĕu din Suachim următórele amĕrunte: Inainte de ce ne-amŭ întorsŭ dela Haşinŭ în taberă, o scrisóre adresată lui Osman Digma a fostŭ aşeḑată într'o prăjină despicată, înfiptă la unŭ locŭ espusŭ vederei. In acestŭ rĕspunsŭ la o scrisóre a lui Osman Digma de acum câteva ḑile, generalulŭ Graham vorbesce despre cestiunea religiunei. Elŭ ḑice, că naţiunea englesă respectă tóte religiunile. Anglia stăpânesce multe rase de Moslimĭ şi trăiesce cu ele în deplină amiciţiă. Nicĭ o căpetenia mare din tótă ţéra n'a recunoscutŭ până acuma pe actualulŭ Mahdi ca pe unŭ adevĕratŭ profetŭ. Mahomed alŭ Arabilorŭ, capulŭ şi întemeiătorulŭ religiunei moslime, a fostŭ totŭ aşa de tolerantŭ ca şi aḑi Englesii. Scopulŭ Englesilorŭ este de a restabili aicĭ pacea, de a întreţiné relaţiunĭ amicale cu Arabii şi de a asigurá acestora drepturile lorŭ, presupunêndŭ că ei trăiescŭ în linişte şi că respectă tóte religiunile. După aceea generalulŭ trece asupra supunerei triburilorŭ duşmane şi ḑice: „Ai face mai bine, dacă te-ai predá graţiei Englesilorŭ, până nu e pré târḑiu. Dacă aderenţii tĕi dorescŭ a primí aceste oferte de pace, atuncĭ e bine. Se vorŭ ertá toţĭ şi vorŭ scăpá de o mórte aprópe sigură. Adu-ţĭ aminte de perderile complecte ce le-ai suferitŭ la Teb şi Tamai. Sângele Arabilorŭ ucişĭ atuncĭ cade asupra capului lui Osman Digma.« Generalulŭ îşĭ încheiă scrisórea sa atrăgêndŭ atenţiunea asupra pedepsei ce de sigurŭ ar urmá, în casŭ când condiţiunile oferite de elŭ nu s'ar primí neîntârḑiatŭ. Li se vorŭ prădá turmele şi mulţĭ rebelĭ îşĭ vorŭ perde viaţa. Cu greu va puté intimidá Graham pe fanaticii Sudanezĭ cu astfelŭ de scrisorĭ, după ce Englesii au suferitŭ atâtea înfrangerĭ.

*

O telegramă din Suachim comunică, că la 22 Martie de diminéţă mai multe regimente englese de infanteriă, însoţite de câte unŭ despărţĕmêntŭ de cavaleriă, artileriă şi de unŭ corpŭ de geniu, formândŭ două careurĭ, au plecatŭ spre Tamai. Insurgenţii sudanesĭ, carĭ erau în mare numĕrŭ adunaţĭ pe colinele dela Haşin, au încercatŭ sĕ întrerupă marşulŭ trupelorŭ englese, dar foculŭ tunurilorŭ le-au zădărnicitŭ planulŭ, suferindŭ marĭ perderĭ. Dar abia aşeḑaseră englesii tabĕra, când deodată Sudanezii îi atacară violentŭ; au fostŭ însĕ respinşĭ după o luptă de o oră. Insurgenţii au doveditŭ mare curagiu şi destoinicià tactică. Ei erau în numĕrŭ de 4000 şi au suferitŭ o perdere de 1500 ómenĭ, ér Englesii au avutŭ peste 200 de morţĭ şi rănitĭ.

*

După o telegramă ce a primit'o »Münchener Allg. Zeitung«, în oficiulŭ de esterne francesŭ se dă puţinŭ credĕmêntŭ pretinselorŭ disposiţiunĭ pacínice ale Chinei. Propunerĭ seriόse din partea Chinei, ce-i dreptŭ, nu s'au făcutŭ încă şi de aceea nu se pune nicĭ o basă pe sgomotele împrăştiate, că s'ar fi începutŭ tractărĭ de pace. Pe altă parte corespondentulŭ din Peking alŭ lui »Times« comunică, că în Caşgar a isbucnitŭ o rĕscólă în contra dominaţiunei chinese şi scirea acésta se adeveresce. Tsung-Li-Yamen se teme, că acéstă întêmplare va readuce pe tapetŭ cestiunea Culdşei.

SCIRILE ḐILEI.

Esposiţiunea din Pesta se va deschide la 2 Maiu de cătră M. Sa monarchulŭ în presenţa protectorului esposiţiunii prinţulŭ de coróna Rudolfŭ şi a întregului statŭ alŭ Curţii. Pentru visitarea esposiţiunii se va face o reducere de 30 până la 40% din tarifulŭ căilorŭ ferate, pentru cei ce vorŭ cumpĕra carta de întrare în esposiţiune şi unŭ losŭ alŭ loteriei esposiţiunii.

—0—

S'au mai alesŭ deputaţĭ mirenĭ la sinodulŭ archidiecesanŭ gr. or.: în cerculŭ V Haţegŭ, George Danilă şi A. Bârsanŭ; în cerc. XIV Bistriţa, Dr Aurelŭ Brote di-

rectorŭ la banca „Transilvania« și Ioanŭ Bechnitz ass. con.; în cerc. XVI Sighișóra, Stefanŭ Iosifŭ direc. gimn. și Ioanŭ Șandru senatorŭ la magistratŭ.

—0—

Escelența Sa, Domnulŭ Archiepiscopŭ și Metropolitŭ Mironŭ Romanulŭ cu trenulŭ de Duminecă a plecatŭ la Budapesta.

—0—

In o comună din Banatŭ (Alföld) cu 7600 locuitorĭ (între aceștia 6000 Românĭ, ceialalțĭ Sêrbĭ) — unde se află comerciu mare de bucate, judecătoriă actuală, oficiu postalŭ și telegraficŭ — se află de vêndutŭ o farmaciă (apotecă) care se vinde cu condițiunile cele mai favorabile. E de însemnatŭ, că dela acéstă farmaciă cumpĕră medicine și o comună vecină cu 6000 locuitorĭ. — Pentru deslușirĭ a se adresá la d. Dr. Ales. Popŭ în Satulŭ nou (Banat-Ujfalu).

—0—

D. Dr. Georgiu Vessa a fostŭ alesŭ medicŭ alŭ comunei Doloavea de lângă Panciova, unde s'a și stabilitŭ.

—0—

Căpitanulŭ cl. II Nicolau Marinŭ dela reg. de inf. Nr. 61 s'a transferatŭ cu 1 Aprilie 1885 la reg. de inf. Nr. 63; locotenenții: Dionisiu Sabailă dela reg. de inf. Nr. 51 la reg. de inf. Nr. 64, George Petrovanŭ dela reg. de inf. Nr. 64 la reg. de inf. N. 2.

—0—

Princesa Zoe Scarlatŭ Ghica din Bucurescĭ, după o petrecere de câteva ḑile în sinulŭ familiei nepotului d-sale, a părăsitŭ alaltăerĭ Brașovulŭ.

—0—

Reuniunea română de cântărĭ din Sibiiu va arangia ḑilele acestea primulŭ sĕu concertŭ în anulŭ acesta. Cu acésta ocasiune ea va păși cu unŭ opŭ clasicŭ de rară frumsețe: Cruciații de Gade pentru corŭ micstŭ și solo. Reuniunea a angageatŭ la acestŭ concertŭ și puterĭ streine; anume domnulŭ advocatŭ din Sibiu Friedsmann a avutŭ bunavoință a primi asupra'șĭ acompaniarea pe piano, ér domnulŭ Bărcănescu, redactorŭ la ḑiarulŭ musicalŭ »Doina« în Bucurescĭ, va cânta partea solo pentru tenorŭ.

—0—

Avramŭ Pĕcurariu, preotŭ gr. or., s'a numitŭ capelanŭ militarŭ cl. II în reservă, ér Nicolau Adamovicĭ și Ioanŭ Șandorŭ, preoțĭ gr. or., capelanĭ cl. III.

—0—

In cerculŭ Timișórei s'au alesŭ deputațĭ pentru sinodulŭ diecesanŭ gr. or. românŭ Petru Oprișŭ și Emericŭ Andrescu, în loculŭ lui Pavelŭ Rotariu și Emanuilŭ Ungureanu.

—0—

Cu începerea anului scolarŭ viitorŭ Cohalmulŭ se va vedea pricopsitŭ cu o scólă de statŭ unguréscă. Se scie că în Cohalmŭ numai câțiva funcționarĭ suntŭ ungurĭ, carĭ abia dau unŭ contingentŭ de 2 până la 3 copii obligațĭ a cerceta scóla. Cohalmenii speră, că scóla de statŭ ce se va înființa acum va avea sórtea celei de mai nainte, care n'avea școlarĭ.

—0—

Mai multe scóle din comitatulŭ Hunedórei s'au închisŭ din causă că bântue printre copii anghina.

—0—

In Varadia de josŭ, lângă Alba-Iulia, doi frațĭ trăiau de mai multŭ timpŭ în dușmăniă. Marția trecută celŭ mai mare omorî pe celŭ mai tênĕrŭ cu unŭ toporŭ și'i tăiă și o mână. Ucigașulŭ a fostŭ datŭ pe mâna tribunalului.

—0—

Baronulŭ Adamŭ Banffy s'a făcutŭ membru fundatorŭ alŭ reuniunei de maghiarisare ardelene cu suma de 1000 fl.

—0—

In Ungaria s'au comisŭ în timpŭ de unŭ anŭ 8 defraudărĭ de banĭ postalĭ și furturĭ poștale în sumă de 323,000 fl. și 17,000 fr.

—0—

Joi 14 curentŭ, unŭ Te-Deum se va oficia la Mitropolia din Bucurescĭ pentru aniversarea proclamării regatului.

—0—

Sâmbătă séra la Teatrulŭ Naționalŭ din Bucurescĭ M. M. L. L. Regele și Regina au asistatŭ la prima representațiune a piesei d-lui V. Alecsandri »Ovidiu« și-au datŭ adeseorĭ semnalulŭ aplauselorŭ. Poetulŭ a fostŭ chematŭ după fie-care actŭ și încărcatŭ de coróne. Corónele date autorului lui Ovidiu au fostŭ între altele acelea oferite de M. S. Regina, în argintŭ, de comitetulŭ artiștilorŭ »Intimŭ-Clubŭ,« în laurĭ și aurŭ, de comitetulŭ Teatrului, de d-na Pia Brătianu, și altele dela amicii și admiratorii poetului românŭ.

—0—

Poliția din Gratz a interḑisŭ serbarea ce se proiectase pentru Bismarck.

—0—

Deputatulŭ austriacŭ Dr. Knotz a primitŭ telegrame de mulțămire din partea ḑiarelorŭ rutene din Lemberg »Rada Ruska«, »Slovo« și »Prolom«, precum și dela numeroșĭ representanțĭ ai partidei rutene, pentru pășirea sa bărbătéscă în interesulŭ adevĕratei egale îndreptățirĭ naționale.

De lângă Reghinulŭ săs. 22/3 1885.

Domnule Redactorŭ! Cu multă mângăere sufletéscă, trebue să mărturisescŭ, am cetitŭ în prețuitulŭ ḑiarŭ »Gazeta Trans.« raporturile asupra parastaselorŭ ce s'au ținutŭ în deosebite părțĭ și unghiurĭ ale străbunei nóstre patrie, de unii demnĭ și adevĕrațĭ fii ai națiunei Române, întru memoria și eternulŭ repausŭ alŭ martirilorŭ libertății din 1785, cari ca odinióră Christosŭ s'au sigilatŭ convingerea în 16 (28) Febr. 1785, suferindŭ torturile cele mai cumplite pe rótă. Dar cu durere și cu nespusă mâhnire a inimei amŭ meditatŭ și m'am întrebatŭ, că óre ce póte fi causa că din acestea părțĭ nu se dă publicitățiĭ în nicĭ unŭ ḑiarŭ, ba nicĭ măcarŭ nu se vorbesce despre celebrarea ăstorŭ felŭ de parastase? Ca sĕ esŭ la purulŭ adevĕrŭ cu meditațiunile mele nicĭ decum nu amŭ pututŭ. 'Mĭ venea câte odată sĕ condamnŭ preoțimea ca pe nisce fii nedemnĭ ai națiunei române ș. a. Ei dér, la acésta simțulŭ adevĕratŭ nu mĕ lasă „a crede« nicĭ decum, pentru că esperiința de tóte ḑilele m'a asiguratŭ, că unii preoțĭ din acestŭ tractŭ stau la culmea misiunei lorŭ, și pentru poporŭ și națiune facŭ totŭ, ce le este cu putință.

Astfelŭ mĕ luptamŭ în internulŭ meu, până când primiiu Nr. 49 din prețuitulŭ ḑiarŭ »Gaz. Trans.« care în articululŭ de fondŭ mĕ scóse din confusiunea și póte pre mai mulțĭ alțĭ asemenea mie, în care ne aflamŭ. — Numai de câtŭ 'mĭ veni în minte că de unŭ astfelŭ de circularŭ, ca alŭ Prea Sânției Sale dlui Mitropolitŭ Dr. Ioanŭ Vancea din Blașiu, auḑisemŭ ceva, — fără însĕ ca atuncĭ sĕ dau creḑĕmĕntŭ unei umilirĭ atâtŭ de marĭ din partea capului nostru bisericescŭ. Numai după cetirea cu multă atențiune a numitului articulŭ m'am convinsŭ că scirea despre acestŭ circularŭ n'a pututŭ decâtŭ sĕ fiă dréptă, cu atâtŭ mai vêrtosŭ afirmŭ acésta, căcĭ scia sigurŭ că întréga preoțime gr. cat. din tractulŭ Reghinului săsescŭ mai nainte a fostŭ adunată în sinodŭ la »Protopopŭ,« când se presupune că le-ar fi împărtășitŭ umilitorulŭ »Mandatŭ« mai înaltŭ.

Tóte acestea mĕ facŭ a crede că causa că nimicŭ nu a eșitŭ din aceste părțĭ la lumină referitorŭ la celebrarea parastaselorŭ acelorŭ martirĭ, nu póte fi alta decâtŭ singurŭ interḑicerea Mitropolitului. Tristŭ lucru, cu atâtŭ mai vêrtosŭ, cu câtŭ în aceste părțĭ numele de Horia se folosesce mai multŭ ca orĭ unde din partea nerománilorŭ pentru a calumnia pe Românĭ, — ba nicĭ chiar poporulŭ românescŭ nu are cunoscința curată despre martirii Horia, Cloșca și Crișanŭ; — că cine au fostŭ și ce au făcutŭ dênșii pentru poporŭ. Așadară unde era mai mare lipsă ca aicea sĕ se țină în fiecare parochiă câte unŭ parastasŭ, și sĕ i se fi spusŭ poporului nostru pretutindenea, că cine au fostŭ acei sf. martirĭ, — cum au umblatŭ ei sĕ ne elibereze de jugulŭ iobăgiei și a depotismului, din care causă acum după o sută de anĭ îi stiméză chiar și străinii nepreocupațĭ?

Sĕ judece lumea, — că ce a mai trebuitŭ preoțimei din acestŭ tractŭ, care pe lângă starea ei materială destulŭ de modestă, pe lângă discreditarea înaintea poporului sĕu prin vitrega conducere a tractului de până acuma, — decâtŭ sĕ capete asemenea mandaturĭ suprimătóre, — și d-nii Tisza-Trefort cu mamelucii lorŭ sĕ raporteze cea mai strălucită victoriă asupra națiunei române. Dară grația ceriului îndurată, că circularulŭ Mitropolitanŭ nu numai că nu a fostŭ primitŭ cu plăcere din partea preoțimei, — ci și pe cei mai indiferențĭ i-a făcutŭ resolutĭ ca de aci înainte, deși numai în templulŭ spiritului, totușĭ în fiecare »anŭ« sĕ prăsnuiască și servéscă câte unŭ parastasŭ întru memoria și eternulŭ rĕpausŭ alŭ martirilorŭ: Horia, Cloșca și Crișanŭ, — din care trebue sĕ vedemŭ că dacă Maghiarii sciu îmbăta cu apă rece pe capii bisericescĭ și ai inteligințeĭ poporului românŭ, totușĭ pre D-ḑeulŭ dreptățiĭ eterne nu-lŭ vorŭ putea face, sĕ nu insufle în preoțime curagiulŭ de lipsă spre a-șĭ face sacra datorință de luminătorĭ ai poporului.

Mai bine arŭ fi, când Escelența Sa D-lŭ Mitropolitŭ gr. cat. s'ar încerca a face, ca în loculŭ circulariului de pănura de susŭ amintitului, sĕ mângăe pe credincioșii creștinĭ de religiunea gr. cat. cu alte celea. Și anumit cu aceea, ca mai nainte de tóte sĕ stăruiască ca sĕ se restabiléscă odată vechia sinodalitate în biserica unită, pe care o dorimŭ cu toții ferbinte; apoi sĕ se încerce a pune odată capĕtŭ neînțelegerilorŭ și abusurilorŭ ce esistă de multŭ între unii preoțĭ și poporŭ, carĭ au datŭ ansă și la părăsirea confesiunei. Escelența Sa d-lŭ Mitropolitŭ scie că în tractulŭ protop. alŭ Reghiuului săsescŭ suntŭ asemenĭ casurĭ, — apoi sĕ se încerce a îmbunătăți starea preoțilorŭ, carĭ merită o asemenea imbunătățire, pentru că mulțumită ceriului, amŭ ajunsŭ acolo încâtŭ în ḑiua de aḑĭ avemŭ și preoțĭ, amĕsuratŭ timpului modernŭ, carĭ îșĭ sciu împlini misiunea lorŭ atâtŭ față cu poporulŭ câtŭ și cu cele sânte. La unele ca aceste vomŭ da ascultare și ne vomŭ supune cu toții, — dér poruncile din cerculare cum au fostŭ acesta despre care este vorba »ca sĕ nu ne rugămŭ lui D-ḑeu« pentrn sufletele rĕposaților moșĭ și strămoșĭ ai noștri, nu ne vomŭ supune și nicĭ nu vomŭ asculta niciodată; acésta o ḑicŭ ca unŭ credinciosŭ de religiunea gr. cat. și cugetŭ că așa vorŭ cugeta cu toții.

Altcum despre îngrijirea și procederea față cu porulŭ de religiunea gr. cat. a Escelenței Sale d-lui Mitropolitŭ, precum și a veneratului Consist. mitr. din Blașiu îmĭ voiu ținé ca o sântă datorință — răḑimatŭ pe date, cu o altă ocasiune a relaționa în publicŭ. A trecutŭ timpulŭ acela și nu mai esistă obiceiulŭ, ca sfeșnicile

---

FOILETONŬ.

OVIDIU.

(Piesă în 4 acte și în versurĭ de **V. Alexandri.**)

Sâmbĕtă séra, Teatrulŭ Naționalŭ din Bucurescĭ a câștigatŭ încă una din acele victorii, care vorŭ face epocă în istoria lui.

Poetulŭ, care a nemuritŭ în melodióse versurĭ Fântâna Blandusiei, arĕtă publicului pe noulŭ copilŭ alŭ musei séle, pe Ovidiu, poetulŭ Romei, caracterŭ și personalitate atâtŭ de dulce și atâtŭ de captivantă, ființa mlădióșă și diversă, pe care poetulŭ românŭ și-a creat'o astfelŭ cum o vedeamŭ Sâmbĕtă, și astfelŭ cum i-au șoptit'o și zugrăvit'o musa și inima sa.

Suntemŭ în actulŭ I, în forulŭ lui Cesar, animatŭ și sgomotosŭ. Poporulŭ-rege se plimbă, se certă, mănâncă și jócă; sémănă mai multŭ a »poporŭ de strânsură« decâtŭ a „poporŭ măreţŭ, eroicŭ, alŭ Romei scumpŭ tesaurŭ," cum Ovidiu îi va ḑice mai în urmă, când îi va arunca cu dispreţŭ,

.....moneta nouă, moneta cea de aurŭ,
Ce pórtă a lui Cesar divină efigiă.

Aicĭ, în forulŭ lui Cesar, Ibis, înverșunatŭ în contra lui Ovidiu care i-a luatŭ pe Corinna, combină intriga și rĕsbunarea în contra poetului Sulmonei.

Julia, nepóta lui Augustŭ, fiica primei Julia (fata Scriboniei și a lui Augustŭ), Julia care, ca și maică-sa, va suferi de acea bólă ereditară a familiei imperiale, de neputința de a'șĭ înlănțui pasiunile, trece prin forulŭ lui Cesar. Poporulŭ, plătitŭ de Ibis, o va fluera, ér August moșulŭ ei, care o adoră, va afla că Ovidiu a pusŭ s'o fluere.

In timpulŭ acesta, când Ibis se duce la templu unde, superstițiosŭ ca unŭ adevĕratŭ Cartagines, va mai consulta voințele ḑeilorŭ cu unŭ șiretŭ și veselnicŭ augurŭ, Hilariu, Ovidiu vine în forŭ însoțitŭ de tovarășii sĕi de plăcerĭ. Acestora poetulŭ le povestesce fericirea vieței sale »Eu nu cunoscŭ, ḑice Ovidiu, în magnifice versurĭ,

Eu nu cunoscŭ ce'i ura cu infernalu'i chin.
Am numai óspețĭ veselĭ și blânḑĭ în alŭ meu sînŭ;
Amorŭ, prietiniă, seninŭ compătimire,
Tovarășĭ scumpĭ de cale ce ducŭ la fericire,
Ei îmĭ arată lumea prin vĕlŭ trandafiriu,
Făcêndu-mĕ alŭ iubirei poetŭ iubitŭ sĕ fiu.

Astfelŭ trăesce Ovidiu respirândŭ în Roma coruptă, — după cum spune poetulŭ — aerulŭ din Olymp și privindŭ totulŭ și mai cu sémă pe femeiă prin vĕlulŭ trandafiriu alŭ imaginațiunei sale.

O! femeia, esclamă Ovidiu, femeia e

..... acea divinitate,
Ce viața ne urzesce cu ḑile încântate
Și légă faptulŭ vieței cu apusulŭ ei mâhnitŭ,
Prin lanțŭ în înflorire de amorŭ fără sfêrșitŭ.
. . . .
De sunt poetŭ, femeii talentu'mĭ datorescŭ.

Și în urmă, în fața amicilorŭ sĕi carĭ admiră foculŭ și elocința sa, Ovidŭ face portretele iubitelorŭ, care în ochii amanțilorŭ suntŭ totdéuna frumóse și perfecte fie cum ar fi ele.

Conversațiunea se schimbă și Ovidiu plânge junimea romană și starea de adêncă slăbiciune în care a căḑutŭ. Versurile suntŭ superbe, ar trebui sĕ le transcriu pe tóte, și sĕ le subliniezŭ cum le sublinia publiculŭ de Sâmbĕtă séra cu aplausele sale, când Ovidiu cânta în avêntulŭ poesiei mărirea timpurilorŭ trecute, atuncĭ când »Civis Romanus sum« rĕsuna cu falĭ în tóte părțile lumei.

A fi Civis Romanus este a fi omŭ de ferŭ!
Așa ḑiceau străbunii și nu începeau sub cerŭ!

Finele actului se alcătuesce din realisarea intrigei lui Ibis. Iulia apare, poporulŭ fluerĕ, Ovidŭ revine și cu banĭ face pe fluerătorĭ sĕ devină freneticii aplaudatorĭ ai nepótei lui Cesarŭ, ai Iuliei sublime.

In actulŭ II Ibis și-a schimbatŭ planulŭ, va spune

și icónele din biserică trântindu-le unulŭ în capulŭ altuia sĕ facă dreptate séu pace între popo·ŭ și preotŭ. Avemŭ interesŭ, și trebue sĕ ne ocupămŭ și de cele »sânte.« —

Samarinénulŭ îndurătorŭ.

Solovestru, 7 Martie 1885.

Domnule Redactorŭ! Credŭ că nu voiu abusá de bunavoința și paciența Onoraților lectorĭ ai „Gazetei« spunêndu-le, că causa scrierei acestorŭ șire nu-i altŭ ceva, decâtŭ evenemêntulŭ dilei de 4 Martie n. c. In acéstă di d. Protopopŭ gr. cat. alŭ Reghinului, Basiliu Rațŭ, a conchiematŭ preoțimea subalternă la adunarea protopopéscă de primăvéră, conformŭ canonului 29 din sinodulŭ Archidieccsanŭ ținutŭ în Blașiu în 20—22 Octomvre 1869. In acéstă di măréță și de sĕrbătóre preoții gr. cat. ai tractului Reghinŭ în numĕrŭ completŭ punctŭ la 9 óre a. m. s'au aflatŭ în sf. biserică gr. cat. din Reghinŭ, unde după finirea cultului divinŭ d. Protopopŭ ținù o vorbire fórte acomodată acelei dile și întru tóte corĕspundĕtórea scopului conchiămărei, descriindŭ pe largŭ pre preotŭ în scaunulŭ mărturisirei, unde preotulŭ e ca părinte și ca judecătorŭ după acestea și după pregătirea cuvenită s'a mărturisitŭ fiecare preotŭ, alegându-șĭ din sînulŭ lorŭ 3 confesorĭ, după a cărei finire ne-amŭ coadunatŭ toțĭ preoții în scóla gr. cat. la o ședință, carea a ținutŭ până la 2 óre d· am., decidêndŭ ca acéstă adunare sĕ fiă ambulantă și ca sĕ nu se facă spese mari preotului unde va fi adunarea s'a decisŭ, ca tótă primirea și pregătirile sé fiă câtŭ de modeste cu atâtŭ mai vêrtosŭ că în totŭ anulŭ are a se ține Miercurĭ în a treia sĕptĕmână a paresimilorŭ. După aceste și după o consultare seriósă pentr binele și înaintarea școlelorŭ, carĭ nu prea bine stau și pe care inspectorulŭ civilŭ parte în persónă partea prin ómenii sĕi mai în tóte dilele le visitéza cu toții amŭ fostŭ invitațĭ la modesta mésă a susŭ amintitului d. protopopŭ, de unde după puțină alimentațiune primindŭ care cu câtŭ a fostŭ împărtășitŭ din ajutorulŭ împĕrătescŭ, s'a depărtatŭ fiecare la ale sale.

Ca amĕnunte voiu spune, că după mórtea fostului protopopŭ alŭ acestui tractŭ Mihailŭ Crișianu, carele a fostŭ bolnavŭ pe patŭ unŭ anŭ și douĕ lunĭ, în care timpŭ a fostŭ încredințată conducerea acestui tractŭ dlui notarŭ tractualŭ Alesandru Têrnăveanu, bărbatŭ zelosŭ și devotatŭ, Escelența Sa și pré Veneratulŭ Consistorŭ Metropolitanŭ din Blașiu ne-au denumitŭ și trimisŭ ca protopopŭ alŭ acestui tractŭ pe P. O. d. Basiliu Rațŭ profesorŭ din Blașiu, carele în primele dile ale lunei lui Maiu 1884 la întroducere salutà preoțimea coadunată cu cuvintele: »Christosŭ a înviatŭ,« cuvinte cari acum vĕdŭ că pentru noi au fostŭ de mare însemnătate, căcĭ de atuncĭ multe au înviatŭ, din carĭ mai nainte au fostŭ mórte, multe s'au aflatŭ carĭ mai nainte au fostŭ rătăcite. Acestŭ doritŭ alŭ tractulai nostru e unŭ bărbatŭ cu totulŭ devotatŭ oficiului sĕu, întru împlinirea căruia nu crută nimicŭ, tótă diua ar vorbi, ar chibzui numai și numai biserica și scóla sĕ înflorésca, fericirea și înaintarea acestora îi zacŭ la inimă. Puținŭ după întroducere conchiămà unŭ sinodŭ numai de preoțĭ ca sĕ se consulteze pentru acestea; la începutulŭ anului scolasticŭ conchemà unŭ altŭ sinodŭ mixtŭ și de preoțĭ și de mirenĭ, ca așa la olaltă sĕ se consulteze cum ar putea mai repede sĕ înainteze, sĕ progreseze scóla; în acestŭ sinodŭ s'au alesŭ și unele comisiunĭ asemenea mixte, carĭ fiindŭ împrăștiate preste totŭ tractulŭ în totŭ timpulŭ sĕ aibă înaintea ochilorŭ scólele cele mai departate unde domnia sa nu póte ajunge în totŭ minutulŭ.

Cu astă ocasiune nu voiu tăcé nicĭ aceea împrejurare, cumcă susamintitulŭ d. protopopŭ B. R. în luna lui Februariu anulŭ curentŭ fù în prepusŭ de a fi »dinamitistŭ.« Lucrulŭ stă așa: D. protopopŭ neavêndŭ cruce acomodată locului cu carea sĕ mérgă la funcțiunĭ afară de biserică, pe spesele proprii ișĭ aduce o cruce dela Viena. Acésta nu au putut'o trămite Nemții pe telegrafŭ, ca sĕ o pótă vedé orĭcine, ci au trebuitŭ sĕ o trămită pre postă ca pachetŭ, și ce sĕ vedĭ și sĕ te minuneze? La posta ultimă din Sz.-Régen nu o dau oficialii regescĭ postalĭ pruncului ce venise după dênsa, până nu desfacŭ pachetulŭ, în carele vĕdêndŭ s. cruce, cu o nespusă iuțélă și óre cum spăriațĭ ca de unŭ altŭ lucru mai rĕu numai decâtŭ o dau pruncului în mână și-lŭ îndruméză către casă. Vĕdêndŭ și de aceste lucrurĭ și întâmplărĭ, nu avemŭ a dice mai multŭ ca popa Tătarŭ dela Gyimes, — pre carele câțĭ-va credincioșĭ îlŭ acusară la multŭ meritatulŭ și fericitulŭ episcopŭ Bobŭ între altele, că cu s. cruce s'a apĕratŭ de cânii, ce-lŭ lătrau, popa însă în rĕspunsulŭ sĕu dice cătră episcopŭ: Décă s. cruce e arma contra deavolului, de ce sĕ nu fi și în contra cânilorŭ, căcĭ cu câtŭ e cânele mai rĕu ca diavolulŭ?»

Petru Precupŭ.
par. gr. cat. alŭ Solovestrului.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz Trans.«)

Pesta, 25 Martie. — Camera magnaților a respinsŭ moțiunea oposițiunei, presentată de Dessewffy în contra proiectului de reformă, cu 234 contra 81 voturĭ și a primitŭ reforma cu o maioritate preponderantă.

Viena, 25 Martie. — Camera deputaților a primitŭ proiectulŭ căii ferate nordice după moțiunile comisiunii cu o maioritate de 166 contra 144 voturĭ ca basă a desbaterei speciale. Publiculŭ de pe galerii șuerà și bătù cu picióréle. Președintele dispuse sĕ se evacueze galeria de susŭ.

DIVERSE.

Jidovulŭ trigamŭ din Iașĭ. — „Telegrafului« i se dau amĕnunte asupra istoriei scandalóse a evreului poligamŭ din Iașĭ: »Câțĭ-va anĭ se căsătorì aicĭ unŭ órecare Hermann Braunstein cu o fată tênĕră dintr'o familiă onorabilă. După ce d-nulŭ Braunstein o duse cu femeia sa câțĭ-va anĭ și bine și rĕu, în totŭ casulŭ mai multŭ rĕu decâtŭ bine, elŭ ișĭ puse de gândŭ sĕ-șĭ încerce în Viena norocullŭ, pe care înzădarŭ îlŭ urmărise câtŭ timpŭ a statŭ în Bucurescĭ. Plecà decĭ la cetatea împĕrătéscă, unde și pune mâna pe norocŭ, care-i apărù sub forma unei cântărețe dela caffé-chantant. D. Braunstein sciù sĕ câștige inima acestei cântărețe și împreună cu inima îi câștigà și punga, în care se găseau o miă de florinĭ. Elŭ se logodesce cu cântăréța și-i făgăduesce că îndată după liquidarea afacerilorŭ lui din România o va luá de nevastă. Elŭ plecà la Iașĭ, unde apare ca unŭ negustorŭ de tablourĭ. Se pare însă că Ieșenii nu prea găseau mare plăcere la lucrurile de artă ale d-lui Braunstein, căcĭ elŭ sĕ vĕdù nevoitŭ a-șĭ întinde și aicĭ lațulŭ. De astă dată îi cădù în cale mica și frumósa Charlotta, fata unui birtașŭ evreu, cu numele de David Vîrtos. D-șóra Vîrtos se amoréză de acestŭ comerciantŭ de tablourĭ, elegantŭ și galantŭ totŭ odată, și nu după multă vreme se făcù căsătoria civilă. Insĕ visulŭ acestui negustorŭ de a petrece în tihnă luna de miere nu se realisà, căcĭ nevasta lui bucureșténă, care, în trécâtŭ fie spusŭ, n'are decâtŭ 18 anĭ și este o femeiă de o frumusețe rară, aflà că bărbatulŭ sĕu s'a însuratŭ în Iașĭ. Ea plecà acolo, îi face lui Braunstein o vizită, care însĕ nu'lŭ tulburà câtușĭ de puținŭ prin aparițiunea neasceptată a primei sale soții, și'i propune acesteia de a regula lucrurile pe calea cea mai bună. Insĕ cele 3 dame, care au tóte acelașĭ dreptŭ asupra lui Braunstein nu vrea sĕ scie de nimica. Cea dintêia susține, că Braunstein îi aparține ei și numai ei; cêntăréța declară, că a câștigatŭ mai marĭ drepturĭ asupra lui Braunstein prin mia cea de fiorinĭ, pe când d-ra Vîrtos aduce actulŭ de căsătoriă și iubirea ei, ca o dovadă, că Braunstein îi aparține ei pe deplinŭ. Afacerea, după cum se vede, este cam incurcată și suntemŭ „curioșĭ sĕ scimŭ cum justiția, care deja a fostŭ sesizată în acéstă afacere, va deslega acestŭ nodŭ gordianŭ.

***

Omorulŭ din Rotterdam. — Domnulŭ Sakurada, ambasadorŭ alŭ Japoniei la Haye și Bruxela a fostŭ omorîtŭ printr'o descărcătură de pistolŭ, de o tênĕră femeiă, într'unŭ hotelŭ din Rotterdam. Iată amĕnuntele asupra acestei drame: In nóptea de 14 Martie st. n. D. Sakurada însoțea pe tênĕra femeiă la unŭ balŭ mascatŭ, unde întrândŭ a fostŭ asasinatŭ. Transportatŭ îndată la spitalŭ a muritŭ. Tênĕra femeiă se numesce Jeanne-Marie-Lorette, are numai 21 anĭ și locuesce la Molenbeck Saint-Jean. Ea a fostŭ sedusă de Sakurada, în urma căreia trăiau împreună în celŭ mai perfectŭ acordŭ într'o casă de țară apróape de Schevening. D-șóra Lorette spera că amantulŭ sĕu o va luá de nevastă. Intr'o di însă aflà că elŭ era deja însuratŭ și tată de familiă și că aștepta pe femeia sa la Haye. D. Sakurada voia sĕ rupă orĭ ce legăturĭ cu dênsa, dar d-șóra Lorette ii urmărea mereu, astfelŭ că Sâmbăta trecută făcù și unŭ scandalŭ publicŭ dinaintea legațiunei japoneze. Amantulŭ pentru a evitá scenele de carĭ era amenințatŭ părăsì orașulŭ Haye, dar d-șóra îlŭ urmà și ei se împăcară. Duminecă diminéța însă, după ce lovì pe amantulŭ sĕu cu unŭ glonțŭ în têmpla dréptă, încercà a se sinucide și ea cu unŭ pumnalŭ, dar nu a reușitŭ decâtŭ a-șĭ face o mică rană fără gravitate. D-șóra Lorette a mărturisitŭ tóte acestea, declarândŭ că ea a premeditatŭ crima pentru a-șĭ rĕsbuná pe seducĕtorulŭ sĕu.

***

Marița lui Ivanŭ. — O femeiă se presentă la judecătorulŭ de ocolŭ din R. Săratŭ ca martoră. După cum se vedea, putea sĕ aibă 30 de anĭ trecuțĭ. — Cum te chiamă? o întrébă judecătorulŭ. — Marița lui Ivanŭ. — De câțĭ anĭ eștĭ? — De 15 anĭ. Judecătorulŭ care înțelesese că martora nu avea consciință de ceea ce spune, ca sĕ ajungă la resultatulŭ, ca dênsa sĕ spue adevĕratŭ etatea, o întrebà: — Eștĭ măritată? — Da, d-le judecătorŭ. — De când? — Apoi mai încoa de zaveră eram fată mare, și n'a frecutŭ multŭ și m'a luatŭ Ivanŭ. — Vrea sĕ dică eștĭ de vr'o 35—36 anĭ? — Știu eu de câțĭ oiu fi? — Copii ai? — Amŭ trei și unŭ băiatŭ, care a trasŭ la sorțĭ anulŭ acesta. — Atuncĭ nu eștĭ de 15 anĭ, căcĭ de 15 anĭ puteai fi când te-ai măritatŭ. Nu poțĭ sĕ spui acum de câțĭ anĭ poțĭ fi? — De 17 anĭ, d-le judecătorŭ.

***

Perderile Englezilorŭ în Egipetŭ. — După o statistică oficială, perderile Englezilorŭ ș'ale contingentului indianŭ în Egipetŭ s'au urcatŭ, dela Iuliu 1882 până la Martie 1884, la cifrele următóre: Bombardarea Alecsandriei, 5 morțĭ, 27 rănițĭ; Tell-el-Kebir, 67 morțĭ, 387 rănițĭ; El-Teb, 35 morțĭ, 155 rănițĭ; Tamasi, 107 morțĭ, 116 rănițĭ; în diverse lupte, 16 morțĭ, 68 rănițĭ; ădecă, în totalŭ: 255 morțĭ și 915 rănițĭ; 65 ómenĭ au muritŭ în urmă de ranele primite; 871 au muritŭ de bóle și 4,405 a trebuitŭ sĕ fie congediațĭ pe la casele lorŭ din causa bólelorŭ.

***

Unŭ casŭ escepționalŭ. — Citimŭ în „Gazeta Buzeului« următórele: O femeiă după moșia Făurei a d-lui Spirache Macovei, flindŭ în posițiă, a încetatŭ din viață. După trei dile, pe când se pusese cadavrulŭ în cosciugŭ ca sĕ'lŭ transporte la mormêntŭ, a născutŭ copilulŭ mortŭ. Acesta fiindŭ unŭ casŭ cu totulŭ escepționalŭ, s'a provocatŭ o cercetare medicală.

***

Unŭ nou vulcanŭ. — Unŭ diarŭ rusŭ dice că a isbucnitŭ d'odată unŭ vulcanŭ în guvernamentulŭ Smolensk și în domeniile generalului Thicle. De vr'o dece anĭ se vedea eșindŭ fumŭ din vêrfulŭ unei coline. Iarna, zăpada care acoperea acea parte se topea îndată, și se audia sgomote sub pămêntŭ. Astădĭ vulcanulŭ a pĕtrunsŭ prin stratulŭ de pămêntŭ ce-lŭ acoperea; flacărite esŭ din craterŭ și o plóiă de cenușe și de cărbunĭ cade în jurulŭ lui. Lucru ciudatŭ, în jurulŭ colinei pămêntulŭ este acoperitŭ de érba care o pascŭ vitele. Se mai observă asemenea unŭ craterŭ d'asupra unei coline de lângă satulŭ Dubossicĭ. La o distanță de mai multe verste, de jurŭ împrejurŭ, pămêntulŭ este caldŭ.

Cursulu pieței Brașovŭ

din 25 Martie st. n. 1885.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.72	Vênd.	8.75
Argint românesc	»	8.70	»	8.72
Napoleon-d'orĭ	»	9.78	»	9.80
Lire turcescĭ	»	11.04	»	11.06
Imperialĭ	»	10.02	»	10.04
Galbenĭ	»	5.70	»	5.76
Scrisurile fonc. »Albina« . .	»	100.50	»	101.—
Ruble Rusescĭ	»	126.—	»	127.—
Discontulŭ » . . .		7—10 % pe anŭ.		

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurelŭ Mureșianu

---

lui Augustŭ, care s'a întorsŭ dela Caprea unde se dusese d'o lună, cum că Ovidiu iubesce pe Iulia. Augustŭ va crede cu atâtŭ mai lesne șoptele lui Ibis defăimătorulŭ, cu câtŭ prinde pe Iulia cu »Arta iubirei,« poema lui Ovidiu, și cu câtŭ o aude apĕrândŭ cu focŭ pe »alŭ poesiei rege,« pe care Augustŭ îlŭ numesce profanatorŭ de muse, poetŭ de saturnale.« Credința lui devine certitudine, când Iulia îi spune cu holărîre, că nu voesce sĕ devină soția regelui Dacilorŭ Cotyson. Ovidiu și Mecena vinŭ sĕ se închine lui Augustŭ. Vorbele grele ale imperatorului nefericescŭ pe Ovidiu și împinge pe Iulia a mărturi lui August, că într'adevĕrŭ iubesce pe Ovidiu. Solulŭ lui Cotyson vine sĕ céră de soțiă în numele stăpânului sĕu și ca simbolŭ de unire și pace între poporulŭ romanŭ și poporulŭ Dacilorŭ, pe Iulia nepóta Cesarului. Augustŭ primesce, Iulia refusă, solulŭ se intórce în țéra lui, Ovidiu va pleca în exilŭ, ér Ibis va trebui sĕ móră, căcĭ, dice Augustŭ.

. . . te-a împinsŭ pĕcatulŭ sĕ afli unŭ secretŭ
Ce pune de-o potrivă și'n ochi'mĭ osândesce
Pe celŭ pârîtŭ de-o crimă cu acelŭ care pâresce.

(Va urma.)

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ accelerat	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Bucurescĭ	7.15	—	—	—
Predealŭ	1.09	—	—	9.50
Timișŭ	1.33	—	—	10.15
Brașovŭ	2.06	—	—	10.50
(Brașovŭ)	2.16	6.30	5.45	
Feldióra	2.44	7.09	6.28	
Apatia	3.03	7.41	7.07	
Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	
Homorodŭ	3.51	8.53	8.51	
Hașfaleu	4.51	10.18	10.52	
Sighișóra	5.11	10.55	11.56	
Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	
Mediașŭ	6.00	12.11	1.23	
Copsa micĕ	6.29	12.35	2.07	
Micăsasa	—	12.54	2.27	
Blașiu	7.02	1.29	3.06	
Crăciunelŭ	—	1.45	3.22	
Teiușŭ	7.38	2.26	4.15	
Aiudŭ	7.55	2.48	4.44	
Vințulŭ de susŭ	—	3.12	5.10	
Uióra	—	3.19	5.19	
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	
Ghirisŭ	8.48	4.10	6.38	
Apahida	—	5.39	8.51	
Clușiu	10.08	5·59	9.18	
(Clușiu)	10.18	6.28	8.00	
Nedeșdu	—	6.54	8.34	
Ghirbĕu	—	7.10	8.59	
Aghirișŭ	—	7.25	9.35	
Stana	—	7.49	10.16	
Huiedinŭ	11.33	8.11	11.04	
Ciucia	12.06	8.52	12.17	
Bucia	—	9.11	12.47	
Bratca	—	9.29	1.21	
Rév	12.25	9.52	2.05	
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	
Várad-Velințe	—	10.56	3.55	
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	
(Oradia-mare)	1.54	11.14	7.30	
P. Ladány	3.14	1.47	11.05	
Szolnok	5.10	4.40	2.37	
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	
Viena	2.00	6.20	2.00	

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00
Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09
Oradea mare	4.11	5.13	3.20	
(Oradea mare)	4.21	9.37	3.25	
Várad-Velencze	4.29	9.45	—	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	
Mezö-Telegd	5.02	10.28	3.56	
Rév	5.46	11.41	4.31	
Bratca	6.09	12.15	—	
Bucia	6.28	12.48	—	
Ciucia	6.52	1.48	5.28	
Huiedin	7.32	3.21	6.01	
Stana	7.51	3.54	—	
Aghiriș	8.12	4.34	—	
Ghirbĕu	8.24	4.52	—	
Nedeșdu	8.38	5.11	—	
Clușiu	8.57	5.40	7.08	
(Clușiu)	9.23	6.00	7.18	
Apahida	9.50	6.29	—	
Ghiriș	11.15	8.14	8.29	
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	
Uióra	12.12	9.58	—	
Vințulŭ de susŭ	12.19	10.07	—	
Aiudŭ	12.45	10.42	9.17	
Teiușŭ	1.15	11.32	9.40	
Crăciunelŭ	1.44	12.03	—	
Blașŭ	2.00	12.24	10.12	
Micăsasa	2.34	12.43	—	
Copșa mică	2.52	1.22	10.45	
Mediașŭ	3.27	2.24	11.07	
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	
Sigișóra	4.50	4.17	12.15	
Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	
Homorod	6.47	7.07	1.32	
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	
Apatia	8.09	8.46	2.24	
Feldióra	8.41	9.20	2.44	
Brașovŭ	9.20	10.15	3.15	
(Brașovŭ)	—	6.00	3.25	
Timișŭ	—	6.57	4.03	
Predealŭ	—	7.32	4.28	
Bucurescĭ	—	—	10.25	

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Teiușŭ	2.39	9.50	8.20
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10
Vințulŭ de josŭ	4.04	11.09	
Șibotŭ	4.35	11.43	
Orăștia	5.02	12.13	
Simeria (Piski)	5.44	1.22	
Deva	6.05	1.48	
Branicĭca	6.34	2.21	
Ilia	7.01	2.54	
Gurasada	7.15	3.09	
Zam	7.49	3.48	
Soborșin	8.32	4.37	
Bĕrzova	9.19	5.30	
Conopŭ	9.40	5.58	
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24
Paulișŭ	10.32	6.56	8.41
Gyorok	10.48	7.15	9.01
Glogovațŭ	11.17	7.48	9.30
Aradŭ	12.32	8.05	9.45
(Aradŭ)	12.00	8.45	6.10
Szolnok	4.00	2.10	7.27
Budapesta	7.44	6.40	—
Viena	6.20	—	—

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35
Budapesta	8.00	6.55
Szolnok	11.14	12.28
Aradŭ	3.35	5.30
(Aradŭ)	4.00	6.20
Glogovațŭ	4.16	6.39
Gyorok	4.47	7.19
Paulișŭ	5.02	7.39
Radna-Lipova	5.25	8.11
Conopŭ	5.57	8.49
Bêrzova	6.18	9.18
Soborșin	7.11	10.27
Zam	7.48	11.18
Gurasada	8.22	11.57
Ilia	8.40	12.27
Branicĭca	9.02	12.57
Deva	9.32	1.45
Simeria (Piski)	10.12	2.58
Orăștiă	10.47	3.46
Șibotŭ	11.14	4.20
Vințulŭ de josŭ	11.46	5.06
Alba-Inlia	12.21	6.15
Teiușŭ	12.53	7.00

Aradŭ-Timișóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.30
Aradulŭ nou	6.26	12.54
Németh-Ságh	6.51	1.19
Vinga	7.28	1.50
Orczifalva	7.49	2.12
Merczifalva	8.09	2.30
Timișóra	8.58	3.15

Simeria (Piski) Petroșenĭ

	Trenŭ omnibus
Simeria	3.08
Streiu	3.45
Hațegŭ	4.33
Pui	5.19
Crivadia	6.05
Banița	6.43
Petroșenĭ	7.00

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	12.25	5.00
Merczifalva	1.16	5.56
Orczifalva	1.34	6.16
Vinga	2.04	6.50
Németh-Ságh	2.25	7.11
Aradulŭ nou	2.54	7.44
Aradŭ	3.10	8.00

Petroșenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus
Petroșenĭ	8.56
Banița	9.37
Crivadia	10.09
Pui	10.48
Hațegŭ	11.26
Streiu	12.06
Simeria	12.37

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 24 Martie st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4%	99.20	Bonurĭ croato-slavone	100.
Rentă de hârtiă 5%	93.80	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98 50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	147.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.80	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	119.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	122.50	Renta de hârtiă austriacă	83.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	109.90	Renta de arg. austr.	83.60
Bonurĭ rurale ungare	103. —	Renta de aurŭ austr.	108 80
Bonurĭ cu cl. de sortare	103. —	Losurile din 1860	139 20
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	102.—	Acțiunile băncei austro-ungare	863 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.—	Act. băncei de creditŭ ung.	310.75
Bonurĭ rurale transilvane	101.70	Act. băncei de creditŭ austr.	301.70
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.81
		Napoleon-d'orĭ	9.79½
		Mărcĭ 100 împ. germ.	60.55
		Londra 10 Livres sterlinge	124.20

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 11 Martie st. v. 1885.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	91½	—
Renta rom. amort. (5%)	94¼	—
» convert. (6%)	89¾	—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	32	—
Credit fonc. rural (7%)	100½	—
» „ „ (5%)	85	—
» » urban (7%)	97	—
» » » (6%)	91	—
» » » (5%)	83½	—
Banca națională a României	1210	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	303	—
« » » Națională	220	—
Aurŭ	12.½%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Anunțămŭ acelorŭ onorațĭ cetitorĭ, carĭ vorŭ binevoi a se aboná la fóia nóstră de aicĭ încolo, că avemŭ încă în reservă numerĭ dela începutulŭ anului 1885 prin urmare potŭ sĕ aibă colecțiunea completă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei" se potŭ face la 1 și la 15 ale fie-cărei lunĭ.

Administr. „Gaz. Trans."

Mersulŭ trenurilorŭ

pe inia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a călei ferate orientale de statŭ reg. ung.